

(18) И рече: Тебѣ ще дамъ Ханаанската земя.

Дѣлъ на наслѣдството ви,

(19) Като бѣхте малцина на число,

«Малцина и пришелци въ нея,

(20) И прѣхождахъ отъ народъ въ народъ,

И отъ царство въ други людие.

(21) Не остави никого да ги озлоби,

«И заради тѣхъ царие обличи,

(22) И казваше: «Да не докачите помазани-

тъ ми,

И да не сторите зло на пророцитѣ ми.

(23) «Ийте Господу, всички земя:

Благовѣстивайте изъ день въ день спасе-

нието му.

(24) Възвѣстѣте между язычницѣтъ славата

му,

Въ всичкитѣ народи чудесата му.

(25) Защото е великъ Господъ и много до-

стохвалентъ,

И страшенъ е надъ всичкитѣ богове.

(26) Защото всички богове на язычницѣтъ

сѣ суетни;

А Господъ направи небесата.

(27) Слава и великолѣбие е прѣдъ него,

Сила и радость на мѣстото му.

(28) Принесѣте Господу, вий отечествия на

народитѣ,

Принесѣте Господу слава и сила.

(29) Принесѣте Господу славата на името му:

Донесѣте приношения, и вѣзте прѣдъ

него:

Поклонѣте се Господу съ великолѣбие

свѣто.

(30) Бойте се отъ лицето му, всички земя:

Вселенная наистина ще е утвърдена,

нѣма да се поклати.

(31) Да се веселятъ небесата, и да се радва

земята,

И да говорятъ между язычницѣтъ: Го-

сподъ царува.

(32) Да шуми морето и изпълнението му:

Нека се радватъ полетата и всичко що

е въ тѣхъ.

(33) Тогазъ ще се радватъ дърветата на

дѣбравата

Прѣдъ лицето на Господа; защото иде да сѣди земята.

(34) «Славословѣте Господа, защото е благъ, Защото милостѣта му е въ вѣкъ;

(35) «И речѣте: Спаси нѣ, Боже на спасе-

нието ни,

И събери ни, и избави ни отъ язычни-

цѣтъ,

За да славословимъ святото твое име,

И да се хвалимъ съ твоята хвала.

(36) «Благословенъ Господъ Богъ Израилевъ

Отъ вѣка и до вѣка.

И «всичкитѣ людие рекохъ: Аминъ! и по-

хвалихъ Господа.

(37) Тогазъ остави тамъ прѣдъ ковчегѣтъ

на завѣтътъ Господень Асафа и братията му

за да служатъ прѣдъ ковчегѣтъ всякога, спо-

редъ както трѣбваше за всякой день; (38) и

Овидъ-едома и братията му, шестдесетъ и

осмъ, а Овидъ-едома синѣтъ на Иедутуна, и

Оса за вратари; (39) а Садока священни-

кѣтъ и братията му священницѣтъ, опрѣдъ

скианията Господни «на високото мѣсто ко-

вѣто бѣ въ Гвазонъ (40) за да приносятъ все-

сѣжжение Господу на олтарѣтъ на всесѣ-

женията всякога «Заранъ и вечеръ, и да

правѣтъ споредъ всичко що бѣ писано въ

законѣтъ Господень който заповѣда на Из-

раиля; (41) и съ тѣхъ Емана, и Иедутуна, и

другитѣ избрани които се опрѣдѣлихъ по

име, да славословятъ Господа «защото не-

говѣта милостъ е въ вѣкъ; (42) и съ тѣхъ,

съ Емана и Иедутуна, траби и кимвали за

снѣзи които трѣбваше да издаватъ гласъ, и

орѣдия за Божийтъ пѣсни. А синоветѣ Ие-

дугунови бѣхъ вратари. (43) И «отидохъ си

всичкитѣ людие, всякой въ домѣтъ си; и

върнѣ се Давидъ за да благослови домѣтъ си.

ГЛАВА 17.

А като «сѣдѣхъ Давидъ въ домѣтъ си, рече

Давидъ на Натана пророкѣтъ: Ето, азъ жи-

вѣхъ въ кедровъ домъ, а ковчегѣтъ на завѣ-

тътъ Господень подъ опони. (2) И рече На-

танъ Давиду: Направи всичко що е въ

«Бит. 34; 30.

«Бит. 12; 17. 20; 3.

Исх. 7; 15—18.

«Псал. 105; 15.

«Псал. 96; 1, и дрѣ.

«Лев. 19; 4.

«Псал. 106; 1. 107; 1.

118; 1. 136; 1.

«Псал. 106; 47, 48.

«3 Цар. 8; 15.

«Втор. 27; 15.

«Гл. 21; 29.

2 Лѣт. 1; 3.

«3 Цар. 3; 4.

«Исх. 29; 38.

Числа 28; 3.

«Ст. 84. 2 Лѣт. 5; 13.

7; 3. Езд. 3; 11.

Иер. 33; 11.

«2 Цар. 6; 19, 20.

«2 Цар. 7; 1, и дрѣ.